

Εκτός από τον Σαρπηδόνα ή παράλληλα με αυτόν, την εξουσία του Μίνωα αμφισβήτησε κι ο λαός. Εκείνος υποστήριξε πως ήταν θέλημα των θεών να γίνει βασιλιάς και, για να το αποδείξει, θυσίασε στον Ποσειδώνα έναν ταύρο και, παρουσία του πλήθους, παρακάλεσε τον θεό να στείλει κι έναν άλλο κι αυτός θα του τον θυσιάσει. Ο θεός εισάκουσε την παράκληση και του έστειλε έναν πανέμορφο άσπρο ταύρο, που βγήκε από τη θάλασσα, όπως άλλοτε ο πατέρας του Μίνωα, όταν έκλεψε την όμορφη Ευρώπη. Μαζί με το λαό εντυπωσιάστηκε κι ο ίδιος ο νέος βασιλιάς που προτίμησε ν' αφήσει τον ταύρο ελεύθερο στα λιβάδια και να θυσιάσει κάποιον άλλον.

Μόνος κυρίαρχος, ο Μίνωας βάλθηκε να συμμαζέψει το νησί με τη σοφία του και την δικαιοσύνη του αδερφού του, Ραδάμανθυ, που όρισε πως καθένας έπρεπε να υποφέρει αυτό που υπέφερε και κάποιος άλλος εξαιτίας του: Το «οφθαλμόν αντί οφθαλμού» του μετέπειτα εβραϊκού νόμου.

Κάθε εννιά χρόνια, ο Μίνωας αποσυρόταν στο βουνό, όπου συναντούσε τον Δία, από τον οποίο ανανεώνει την εντολή, μαθήτευε στο πώς να ασκεί καλύτερα την εξουσία κι έπαιρνε τους νέους νόμους, όπως έγινε μια φορά και με τον Μωυσή. Η σοφία του έμεινε ξακουστή σ' όλη τη γη και σ' όλους τους αιώνες. Παντρεύτηκε την κόρη του θετού πατέρα του, την Κρήτη, αλλά δεν είμαστε σίγουροι, αν απέκτησε μαζί της απογόνους. Παντρεύτηκε και την Ι

τ
ώμη, που ήταν κόρη του διωγμένου στην Ασία Λύκου, κι απέκτησαν τον Λυκάστη. Όταν πέθανε, βρέθηκε αιώνιος δικαστής στον Άδη. Ο Λυκάστης πήρε γυναίκα του την Ίδα, κόρη του γιου της Κυβέλης Κορύβαντα, κι απέκτησε μαζί της τον Μίνωα τον Β', που συγχέεται με τον παππού του.

Η βασιλεία του Μίνωα και των απογόνων του σημαδεύεται από μεγαλείο και παρακμή. Η δύναμή τους απλώθηκε στα νησιά κι ο στόλος τους όργωνε τις θάλασσες, επιβάλλοντας παντού τη θέλησή τους. Περίφημα οικοδομήματα υψώθηκαν στην επικράτεια κι ανάμεσά τους ο Λαβύρινθος, μια φυλακή με άπειρους διαδρόμους και κελιά, μέσα στην οποία χανόταν όποιος έμπαινε, έργο του περίφημου Αθηναίου αρχιτέκτονα και γλύπτη Δαίδαλου, που ξέπεσε εξόριστος στο νησί.

Ο βασιλιάς παντρεύτηκε την Πασιφάη, από την παράξενη γενιά του Ήλιου και της Ωκεανίδας Πέρσης ή Περσηίδας. Ήταν αδερφή της μάγισσας Κίρκης και του βασιλιά της

Κολχίδας, Αιήτη, πατέρα της μάγισσας Μήδειας. Του έκανε οχτώ παιδιά.

(τελευταία επεξεργασία, 7 Φεβρουαρίου 2021)